

або тарифів може стати як інформаційним продуктом, так і прикладом створення конкурентного середовища в системі ЖКГ. Буде здійснено поетапний перехід величини тарифів до рівня економічно обґрунтованих витрат. Саме цей болючий крок вимушує більш конкретно оцінити іноземний досвід і спрогнозувати перспективи подальшого партнерства влади, приватного бізнесу і населення.

За розрахунками експертів ЄС, попит домогосподарств на енергоспоживання нееластичний, тобто споживачі не можуть різко зменшити споживання енергії, оскільки потреба у ній пов'язана із підтримкою життєдіяльності (приготування їжі, підігрів води, опалення тощо). Підвищення ціни на 1% знижує споживання на 0,1-0,2%. Але домогосподарства можуть інвестувати в енергоефективність свого житла та істотно зменшити витрати у середньо- і довгостроковій перспективі. Водночас покращення технічних параметрів будівель і споруд супроводжується зростаючим використанням потужної побутової техніки. Тому виникає новий виток проблеми ефективного використання енергії.

Таким чином, стимулювання розвитку публічно-приватного партнерства в сфері ЖКГ є одним з важливих інституційних кроків реального реформування української економіки та європейського вектора її подальшого розвитку.

ЯКІСТЬ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ ЯК НАПРЯМ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОТОКІВ

Г. І. РИБАК, ст. викл. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки
Я. С. НЕМАШКАЛО, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Метою кожної країни і суспільства є високий рівень якості життя населення. За умов загострення світової кризи та підвищення конкуренції на міжнародній арені її досягнення потребує економічного розвитку та постійного залучення інвестицій. Не достатні капіталовкладення призводять до економічного спаду і низької якості життя населення.

Якість життя населення є багатогранною категорією і охоплює усі сфери життєдіяльності людства. Досить часто дану категорію порівнюють з рівнем життя, що зазвичай вимірюється певними стандартами, такими як реальний (тобто скоригований з урахуванням інфляції) дохід на людину і рівень бідності. Також використовуються інші показники, такі як тривалість життя, якість медичного обслуговування, нерівність зростання доходів, освітні стандарти та доступ до певних послуг та товарів (наприклад, кількість холодильників на 1000 осіб, наявність водогону чи доступ до інтернету та інше). Це можливості людей, у будь-якому місці або часі задовольнити свої

потреби. У вимірі якість життя населення враховується не тільки матеріальний рівень життя, а й інші більш невловимі аспекти, які складають людське життя, такі як дозвілля, безпека, культурні ресурси, соціальна життя, фізичне здоров'я, проблеми якості навколишнього середовища, чиста вода, умови для саморозвитку і т. д.

Для визначення якості життя населення існує багато підходів, але одного загальноприйнятого поки не існує. Навіть між двома країнами або товариствами, які мають подібний матеріальний рівень життя, чинники якості життя можуть фактично зробити одне з цих місць більш привабливим для даної людини або групи. Тому чітке визначення показників якості життя населення необхідне для виявлення проблем розвитку країни чи регіону та направлення більших зусиль та інвестиційних потоків саме в ті сфери, де необхідно.

Найбільш часто використовують міжнародний вимір розвитку (Індекс розвитку людського потенціалу (ІРЛП)), який поєднує в собі показники очікуваної тривалості життя, освіти та рівня життя, намагаючись кількісно оцінити варіанти, доступні для окремих осіб в даному суспільстві. Але він не враховує певних суб'єктивних складових.[5]

Один з підходів описаний в журналі *Applied Research in Quality of Life*, передбачає чотири області оцінки якості життя: екологія, економіка, політика і культура. [1] В області культури, наприклад, він включає в себе наступні складові якості життя: ідентичність та залучення, творчість і відпочинок, віра і ідеї, гендер і покоління, запит і навчання, благополуччя і здоров'я. Також часто пов'язані такі поняття, як свобода, права людини і щастя. Однак, оскільки щастя суб'єктивне поняття і його важко виміряти, як правило, віддається пріоритет іншим вимірам. Було досліджено, що щастя, наскільки воно може бути виміряне, не обов'язково збільшується у відповідності до комфорту, який виникає в результаті збільшення доходу. В результаті і рівень життя не може вважатися мірилом щастя [3]. В останні роки рівень щастя досліджується і публікуються результати за 156 країнами у доповіді Організацією Об'єднаних Націй разом з ІРЛП, де поєднано як об'єктивні, так і суб'єктивні заходи для ранжирування країн шляхом показника щастя, який вважається кінцевим результатом високої якості життя. Дослідження вказує на те, що в деяких регіонах в останні роки спостерігається прогресуюча нерівність щастя. Щастя вже визнано важливою концепцією глобальної державної політики [4].

На відміну від ВВП на душу населення або рівня життя, які можуть бути виміряні за фінансовими показниками, складніше провести об'єктивні або довгострокові вимірювання якості життя, з якими стикаються країни або регіони. Дослідники почали останнім часом розрізняти два аспекти особистого благополуччя: емоційне благополуччя, в якому респондентів запитують про якість їх повсякденних емоційних переживань - частотою та інтенсивністю їх переживань, наприклад, радості, стресу, смутку, гніву і оцінка задоволеності життям, коли респондентів просять думати про їхнє

життя в цілому і оцінювати його за шкалою. Важко виміряти певне значення своїх бажань. Один із способів зробити це - оцінити масштаб того, як люди виконали свої власні ідеали. Якість життя може просто означати щастя, суб'єктивний стан розуму. Використовуючи цей метод, громадяни країни, що розвивається цінують більше своє життя, оскільки вони задовольняються основними потребами в області охорони здоров'я, освіти та захисту дітей, на відміну від розвинених країн. [2]

Отже для покращення якості життя населення не обов'язково має покращуватися матеріальне благополуччя. Це може бути створення належних умов існування людини, чи залучення її до соціуму. Відповідно й інвестиції мають бути скориговані у необхідному напрямку. Постійно зростаючі потреби породжують все нові стандарти, що вимагає пристосування не лише виробничих процесів, а й соціальної сфери. В Україні вимірю лише кількісні показники. А для повного і якісного аналізу потрібно використовувати й інші методи.

Література

1. Magee, Liam; James, Paul; Scerri, Andy Measuring Social Sustainability: A Community-Centred Approach. Applied Research in the Quality of Life [Електронний ресурс]. – 2012. – Режим доступу: https://www.academia.edu/5178539/_Measuring_Social_Sustainability_A_Community-Centred_Approach_2012_
2. Singer, Peter The big question: Quality of Life: What does it mean? How should we measure it?. World Policy Journal [Електронний ресурс]. – 2016 – Режим доступу: <https://read.dukeupress.edu/world-policy-journal/article-abstract/28/2/3/84919/The-Big-Question-Quality-of-Life-What-Does-it-Mean>
3. World Happiness Report. Overview. Helliwell, J., Layard, R., & Sachs, J. World Happiness Report 2016, Update (Vol. I). New York: Sustainable Development Solutions Network [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу: <http://worldhappiness.report/>
4. Health and Happiness. The Lancet. 387: 1251.2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(16\)30062-9/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(16)30062-9/fulltext)

ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Г. М. ГЛАДУХ, аспірант

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

Економіка України перебуває в складній економічній ситуації, яка зберігає тенденції до погіршення. Важливу роль у створенні сприятливих умов для розвитку української економіки відіграють іноземні інвестиції, які дають змогу країні отримати ряд вигод, основними з яких є поліпшення платіжного балансу, трансфер новітніх технологій, розвиток експортного потенціалу та ін.